

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

X. De procurationibus Legtaorum apostolicae sedis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

providere ne per immoderati honoris gravitatem aliquatenus possit in vobis monastici profectus ordinis impediri. Accepimus autem, vobis significantibus, quòd ab ipso domus vestrae foundationis exordio de fundatoris voluntate processit ut fratribus sancti Irenaei procuracionem unam annis singulis liberaliter exhiberitis, cum terras vel redditus non teneatis ab eis propter quos hujusmodi procuratio ipsis debeat exhiberi. Verum tunc temporis propter fratrum & servientium paucitatem domum vestram exhibita procuratio non gravabat, cum fines levium non excederet expensarum. Sed nunc tantum ibi exerevit numerus servitorum & fratrum quòd ad faciendam procuracionem vix modò quatuor marchae sufficerent quae pro una sufficienter fieri consuevit. Ut ergo per apostolicam sollicitudinis curam vestris possit in parte ista gravaminibus provideri, auctoritate vobis praesentium indulgemus ne ultra primam mansuram in procuracione ipsius sitis ulterius praedictis fratribus obligati, sed expensis illis quae sufficere consueverant sint contenti, nisi fortè facultates Ecclesiae vestrae in tantum excreverint quòd sine gravamine, ampliato fratrum numero, ad soluendum debitum procurandi extendi possit quantitas expensarum.

IDEM ABBATI ET CONVENTVI .....

Cap. Cum ad quorund. de excess. Praelat.

Cum ad quorundam malitiam coercedam in Concilio Lateranensi multa fuerit deliberatione statutum ut Archiepiscopi, Episcopi, Archidiaconi etiam, & Decani certum evectionis numerum & personarum in Ecclesiarum visitationibus non excedant, quia, sicut audivimus, quidam ex praedictis personis id in Ecclesiis vestris nequaquam observant, super eo commoditati vestrae salubriter duximus providendum. Ideoque discretioni vestrae praesentium auctoritate concedimus ut si praenominatae personae numerum evectionis & personarum in Concilio constitutum, cum Ecclesias visitant, excedere fortè praesumpserint, & pro illis procuracionem exegerint, liberum sit vobis auctoritate apostolica denegare. Et si propter hoc in Ecclesias vestras vel Clericos vestros aliquam sententiam promulgarint, ipsam auctoritate apostolica decernimus non tenere.

Tom. I.

TITULUS X.

De procuracionibus Legatorum apostolicae sedis.

Idem Primicerio & Clero Mediolanensi.

Cum instantia nostra cotidiana sit, secundum debitum apostolicae servitutis, omnium Ecclesiarum sollicitudo continua, quotiens ipsarum negotiis promovendis non possumus personaliter imminere, per fratres nostros ea expedire compellimur, quos à nostro latere destinamus, illius exemplum in hac parte secuti qui discipulis suis in mundum universum transmissis, ipse in medio terrae salutem fuit personaliter operatus. Hinc est quòd cum nuper dilectum filium B. Tituli sancti Petri ad vincula Presbyterum Cardinalem apostolicae sedis Legatum pro negotiis Ecclesiae in Lombardiam duxerimus destinandum, & is vestram civitatem ingressus procuraciones à vobis exigeret quae consueverunt apostolicae sedis Legatis & Nuntiis exhiberi, vos non attendentes quod dicitur ab Apostolo, *si vobis spiritualia seminavimus, non est magnum si carnalia vestra metamus*, ne vos ad onus procuracionis artaret, nisi à Canonice majoris Ecclesiae se faceret antea procurari, sedem apostolicam appellastis, & sicut idem Cardinalis per suas nobis literas intimavit, in aliis etiam non modicum injuriosi fuistis, propter quod dilecti filij Praepositus sancti Nazarij & A. Canonice sancti Stephani iudici & procuratores vestri ad sedem apostolicam venientes ut super his statueremus ordinem & mensuram ex parte vestra suppliciter postulabant. Licet autem pro eo quòd praedicto Cardinali vel potius nobis in ipso contumaciter resistentes, juxta verbum dominicum *Qui vos recipit me recipit, & qui vos spernit me spernit*, necessaria denegastis, non pro vobis sed potius contra vos meruerunt exaudiri, quia tamen paternam affectionem, qua nobis est proprium de Romanae sedis clementia misereri semper & parcere, offensi etiam deponere non valemus, de consilio fratrum nostrorum taliter in hujusmodi duximus respondendum, quòd cum omnes Ecclesiae Legatis & Nuntiis apostolicae sedis procuraciones impendere teneantur, ab eorum praestatione nullam prorsus habere volumus excusaram, nisi

Lib. 1. epist. 568.

Vide lib. 6. de concordia sac. & imper. cap. 51. §. 4. & seq.

B B b b ij

fortè per speciale privilegium sedis apostolicæ, quod non credimus, sit exempta, etsi longissimo tempore procurationis obsequium non impenderit, cum in talibus præscriptio sibi locum nequeat vendicare, cum nos à provisione pastoralis sollicitudinis circa omnes Ecclesias nunquam omnino cessemus. Sanè in his exigendis eum modum & ordinem volumus observari ut nulla Ecclesia vel Prælati se indebitè prægravari rationabiliter conqueratur. Si verò de communi collecta Legatorum & Nuntiorum nostrorum expensas duxeritis faciendas, quod vobis non duximus inhibendum, ex hoc nobis & nostris nullum præjudicium volumus generari quò minus possint à quocumque maluerint procurationes sibi debitas postulare; ita quòd si exactus ultra suam gravatus fuerit facultatem, sibi ab aliis restituetur. Nuntiis tamen nostris in necessariis exhibendis pareat quicumque fuerit requisitus humiliter & devotè, ita tamen quòd in fraudem nil penitus attentetur, nec per communes ministros procurationis obsequium, si noluerint, recipere compellantur. Qui verò contumaciter eis duxerit resistendum, omni prorsus appellatione remota per ecclesiasticæ districtiōnis sententiam compeccatur.

TITULUS XI.

De decimis.

*Idem Sydoniensi, Beritensi, & Bibliensi
Episcopis.*

Lib. 1. epist.
516.

Significavit nobis venerabilis frater noster Acconensis Episcopus quòd cum post recuperationem civitatis Acconensis ad inhabitandum in ea se contulissent quidam qui ante generalem occupationem terræ sanctæ in aliis civitatibus regni Jerosolymitani perpetuam elegerant mansionem & in ea residentiam fecerant aliquantam & adhuc etiam resideant in eadem, Prælati prædictarum civitatum eos ad solvenda sibi ecclesiastica jura ecclesiastica districtiōne compellunt. Quia verò transgredi non debemus terminos à patribus nostris constitutos aut falcem in messem mittere alienam, mandamus quatenus prædictorum locorum Prælatos ut sibi nullam in prædictos Acconenses habitatores jurisdictionem usurpent, nec ab eis temporalia exigant quibus spiritualia non ministrant, monitione præmissa districtiōne qua convenit compella-

tis; ita tamen quòd si de agris in eorum parrochia constitutis fructus percipiunt & in ultramarinis partibus ratione prædiorum decimæ persolvuntur, de ipsis eis decimas cum integritate persoluant.

IDEM VERCELLENSI EPISCOPO.

Tua nobis fraternitas intimavit quòd ^{Lib. 1. epist. 242.} quidam laici tuæ diocesis & alij plures episcopatum adjacentium decimas Ecclesiis & Clericis tuis perverfis machinationibus subtrahere moliantur, & conceptæ perverfitatis audaciam non curant satisfactione debita emendare. Quidam enim ex eis semen & sumptus qui fuerint in agricultura primitus deducendos, & de residuis impendendam esse decimam asseverant. alij verò de portione fructuum quam à colonis accipiunt partem decimæ separantes, eam Capellis suis vel aliis Ecclesiis seu etiam pauperibus conferunt vel in usus alios pro sua voluntate convertunt. Nonnulli Clericorum vitam tanquam abominabilem detestantes decimas eis ob hoc subtrahere non verentur. Quidam insuper asserentes se possessiones & omnia jura sua cum omni honore atque districto per imperialem concessionem adeptos, decimas sub hujusmodi generalitate detinere præsumunt. Occasione præterea veteris decimationis, quam asserunt sibi concessam, aliqui decimas novarum sibi non metuunt usurpare. Verùm si ad eum à quo bona cuncta procedunt assertores hujusmodi debitum respectum haberent, jus ecclesiasticum diminuere non contenderent, nec decimas, quæ tributa sunt egentium animarum, præsumerent detinere. Cum enim Deus, cujus est terra & plenitudo ejus, orbis terrarum & universi qui habitant in ea, deterioris conditionis esse non debeat quam dominus temporalis, cujus statum debitum de terris quas exhibet aliis excolendas, non quidem deductis sumptibus, aut semine separato, necessarium esse dinoscitur cum integritate persolvi, nimis profectò videtur iniquum si decimæ, quas Deus in signum universalis dominij sibi reddi præcepit suas esse decimas & primitias asseverans, occasione præmissa vel excogitata magis fraude diminui fortè valerent. Cumque Deo debita sit solutio decimarum, in tantum ut ad eas Clericis exhibendas, quibus eas ipse pro suo cultu concessit, laici, si moniti fortè noluerint, ecclesiastica sint districtiōne cogendi, præ-